

BU SAYIDA

Nurettin DURMAN / Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU / Osman AKTAŞ / Nuri PEKSÖZ
Hikmet ELİTAŞ / Âşık Cemal DİVANI / Taner KARATAŞ / M.Nihat MALKOÇ
Səxavət İzzəti - ƏNDƏLİB / Ecir DEMİRKIRAN / İbrahim BAZ / Ali Kemal
MUTLU / Kənan AYDINOĞLU / Mehmet BAŞ / Ahmet DOĞRU / Emrullah BEDİR
Rahilə DÖVRAN / Erol KOCA / Tayyib ATMACA / Tacettin ŞİMŞEK

KAPININDİLİ

Eskiden kapının bir dili vardı, ahengi tınısı yerli yerinde, en fazla üç kere seslenir gelen, evde hane sahibinden kim varsa, gelenin elinden odaya akan, sese gönül kulağını açardı, kimse perdesini aralayarak, ya da pencereden kim o demeden, ya ince ya kalın o sese göre, kapıya koşardı yeldir yepelek, misafiri tebessümle karşılar, hürmetten elini göğsüne koyar, buyur ey-
lemezdi yarım ağızla.

Eskiden her evin bir dili vardı, karnından konuşma yapan olmazdı, kapıdan sızmazdı sözün çatlağı, büyükler büyüktü küçükler küçük, kadınlar kadındı erkekler erkek, sözü bilen ortalığa konuşur, herkes hissesine düşeni alır, konuşulan odalarda kalırdı, büyükler kibirden riyadan uzak, küçüklere model insan olurdu, hikâyeler okundukça eskimez, destanların devamları yarındı.

Artık evler bir pakete konulan, üst üstüne birer kibrit kutusu, biri yansa hepsi birden tutuşur, kimin derdi duvarlarda gezinse, kimse kulağını açıp dinlemez, kiminin canından bir parça göçse, herkes birden bire körebe olur, sonra tikli gibi açar gözünü, başını tavana dikerek yürür, ya da asansörde vatsaba bakar, içinden vah vahla günü karşılar, selamün aleyküm demez kimseye.

Komşu komşu külün var mı, ortalıkta kaldı kabım kacağım, çamaşıra güve düştü düşecek, değirmene buğday götüreceğiz, çuvaldızınızı almaya geldim, bulgurunuz var mı, ununuz var mı, yetmezse size de bir kile vererek, diye seslenecek komşu kalmadı, gönül sarayları bedesten oldu, artık muhtaç değil kimse kimseye, eskiden kapının bir dili vardı, bu günse uzaktan kumandaları.

Tayyib Atmaca